

PASTORALNO POVEZANE ŽUPNIJE DRAVOGRAD

Vse zmorem v njem, ki mi daje moč.

(Flp. 4,13)

Sv. Peter na Kronski gori

St. Janž pri Dravogradu

Ljubljana

Dravograd

Črneče

Oštrca

GLASILO

STUĐENEC

2025 - 4

oktober, november, december 2025

UVODNIK:

Dragi prijatelji, z iskreno hvaležnostjo vas pozdravljam v novi, trimesečni številki našega glasila *Studenec*. Gospod nam podarja čas, ki hitro teče, in prav tako hitro se zvrstijo tudi dogodki, ki oblikujejo življenje naših župnij. Vsega ne moremo zajeti med platnice, a v tem glasilu so zbrani najpomembnejši utrinki, ki pričajo o živosti in povezanosti naše pastoralne skupnosti.

Morda je bilo v tem obdobju manj večjih, navzven vidnih dogodkov, a prav tista tiha, skrita in vsakdanja dogajanja so temelj, na katerem stoji naša skupnost. Redni verouk, srečanja skupin v okviru PED, priprave na krst – vse to so trenutki, v katerih se vera prenaša, krepi in živi. Priprave na poroko se s koncem poletja običajno zaključijo, v tem času pa smo se razveselili tudi dveh zlatih porok – v Črnečah in pri sv. Petru na Kronska gori. Zunanjih slovesnosti ob takšnih jubilejih je sicer vse manj, pogosto zaradi bolezni, skromnosti ali drugih okoliščin, a dragocenost zakonske zvestobe ostaja neprecenljiva.

Opaziti je tudi, da se zakonski jubilaranti redkeje odzivajo na povabilo k skupnemu srečanju ob okroglih obletnicah. Kljub temu jih še naprej spodbujamo, da bi se skupaj zahvalili Gospodu za dar zakona, ki je temelj družine in blagoslov za celotno skupnost.

Za nami je tudi lepa adventna pot, obogatena z adventno culo, ki je romala po Dravogradu in Šentjanžu ter nas spominjala na pomen skupnosti, preprostosti in pričakovanja. Posebno mesto imajo vsako leto jaslice – na Šempetru, kjer ključar Gusti vedno znova preseneti s svojo ustvarjalnostjo, ter v Dravogradu, kjer so letošnje jaslice res nekaj posebnega. O tem si lahko več preberete v enem izmed prispevkov v glasilu.

Naj nas vse skupaj spremlja pogum, veselje in Božji blagoslov, ko stopamo v novo leto 2026. Naj bo to leto miru, povezanosti in odprtosti za Gospodovo delovanje med nami.

župnik Igor

PROŠNJA ZA POMOČ pri OBNOVI STREHE cerkve Sv.Jedrta

Cerkev sv. Jedrt v Bukovski vasi je dragocen del naše skupnosti in kulturne dediščine. Njena streha je dotrajana, zato jo nujno potrebujemo obnoviti – z izvirno kamnito kritino, kot velewa kulturnovarstveno soglasje.

S pomočjo Ministrstva za kulturo smo že naredili prvi korak, a pred nami je še velik izziv: zbrati **43.262,80 EUR** lastnih sredstev. Zato vas iskreno prosimo za pomoč. Vsak prispevek šteje. Skupaj lahko ohranimo ta sveti kraj za prihodnje rodove. Prispevke lahko nakažete na: **TRR: SI56 1954 0500 2644 175 (Deželna banka Slovenije d.d.)** Hvala iz srca! Vaša **Župnija Št. Janž**

ZAHVALA ob ZAHVALNI NEDELJI

Ob zahvalni nedelji z hvaležnostjo gledamo na vse darove, ki nam jih Bog podarja vsak dan. Naša župnija živi po zaslugi mnogih, ki tiho in predano služijo občestvu.

Iskrena zahvala gospodu župniku Igorju za njegovo pastirsko skrb, pevcem in Lilijani za glasbeno spremljavo, bralcem Božje besede ter ključarjem in vsem, ki skrbite za cerkev in župnijske prostore. Hvala tudi vsem, ki s

cvetjem, čiščenjem, darovi ali dobro besedo skrito podpirate življenje župnije.

Posebno se zahvaljujemo župnijski Karitas za sočutje in pomoč ljudem v stiski ter vsem vernikom za molitve, prisotnost in sodelovanje. Vsak vaš dar dobrote gradi naše občestvo.

Naj nas hvaležnost spremlja skozi vse leto in nas vodi k povezanosti, pozornosti ter odprtosti za Božje delovanje. Bog naj povrne vsak vaš korak dobrote.

Zahvalo sem izrekla v imenu prostovoljk Župnijske Karitas Šentjanž.

Milena Dobnik

ZLATA POROKA ZAKONCEV EPŠEK

V soboto, 18. oktobra, sta v naši župniji Črneče zlato poroko obhajala Andrejka in Lojze Epšek. Med slovesno mašo jima je župnik Franček Kraner namenil spodbudne besede ter v nagovor vključil tudi Pavlove misli o ljubezni.

Slavljenca sta že dolga leta dragocen del naše župnije: Andrejka s skrbjo za cvetje in oltarje, Lojze pa kot zvest član cerkvenega zbora, član pastoralnega sveta in vedno pripravljen pomočnik pri župnijskih opravilih. Slovesnost so s svojo prisotnostjo polepšali hčerka Mateja, sinova Andrej in Dani, vnuki ter številni sorodniki.

Naj Bog zlatoporočenca še naprej obilno blagoslavlja in ju spremlja na njuni skupni poti.

Franci Kotnik

PRAZNOVANJE MISIJSKE NEDELJE V LIBELIČAH

Na misijonsko nedeljo je našo župnijo Libeliče obiskala misijonarka s. Barbara Peterlin iz reda Marijinih sester čudodelne svetinje, ki v Ukrajini predano služi najbolj ubogim in pomoči potrebnim. Prišla je z lepim namenom: za veroučence je pripravila delavnico izdelovanja rožnih venčkov ter pri sveti maši spregovorila o svojem misijonskem poslanstvu.

Otroci so se ob delavnici na preprost in lep način srečali z molitvijo rožnega venca ter z njo odprli srce Jezusu, ki so ga nato sprejeli pri sveti maši. Med pridigo smo s. Barbari z globoko pozornostjo prisluhnili, ko je goreče pričala o svojem delu med najbolj ranljivimi. Njene zgodbe iz misijonskega življenja so nas ganile, iz njenih besed

pa je žarela popolna predanost Bogu.

Misijonsko nedeljo je lepo dopolnila tudi domačinka z Ojstrice, s. Mojca Karničnik, ki nam je predstavila svoje delo v misijonu v Kongu. Obe sestri sta nam odprli okno v svet, kjer se evangelij živi v preprostosti, požrtvovalnosti in ljubezni.

Hvaležni smo jima za pričevanje in ju izročamo v molitev, da bi Gospod blagoslavljal njuno nadaljnje delo. Naj blagoslavlja tudi vse misijonarje po svetu, da bi z veseljem oznanjali evangelij, Sveti Duh pa naj navdihuje tudi nas, da prepoznamo uboge, nesebično ponudimo roko in srce ter v vsakem človeku vidimo odsev Odrešenika.

»Resnično vam povem: karkoli ste storili enemu izmed teh mojih

najmanjših bratov, ste storili meni.«

REKOLEKCIJA V ČRNEČAH

- Prvo sredo v novembru 2025 smo duhovniki dekanije Dravograd–Mežiška dolina preživeli v duhu molitve, razmisleka in skupnega načrtovanja. Dan smo začeli s sveto mašo, ki jo je vodil g. Jože Turk, nato pa smo se posvetili ključnim vprašanjem življenja Cerkve: kako danes razumemo Cerkev kot skrivnost odrešenja, kaj pomeni njena svetost, kako sodobni človek dojema njeno poslanstvo, zakaj molitev za rajne izgublja pomen ter s kakšnimi izzivi se srečujemo pri pogrebni praksi na Koroškem.
- Srečanje smo sklenili z dogovori glede priprave srečanja birmancev za Koroško ter razporeditve pomoči pri spovedovanju mladih na Homcu 22. novembra.

Za prijeten zaključek dneva smo se zbrali ob skupnem kosilu v župnišću Črneče, kjer nas je gostoljubno sprejela domača župnija. Kosilo nam je z veliko ljubezni pripravila prostovoljka kuharica Marina – iskrena hvala za njeno srčnost in trud!

zapisal Igor

Poglej gor – na Hom'c - 26. november 2025

Za nami je še en duhovno bogat vikend, na katerega nas je Oče poklical, da bi naš pogled usmeril k sebi, k temu, kar zares šteje, da bi se ustavili in iz megle vsakdanjih skrbi pogledali gor – v višave! Vsak, ki se je na ta klic odzval, je ta vikend imel priložnost, da bolje spozna sebe, svoje ovire, svoja hrepenenja, da izkusi delček neskončne Ljubezni in sklene kakšno novo prijateljstvo.

Naše druženje smo začeli z mislijo svetega Petra Jurija Frassatija, ki pravi: "Ne oziraj se na zemeljske stvari, glej proti višavam!" Nato pa smo skozi vikend odpirali različne teme. Govorili smo o tem, kako povabiti Jezusa v naš vsakdan, kako živeti v družbi, ki nas kdaj ne razume in ne sprejema in razmišljali, kaj v našem življenju nas veseli, kako smo zadovoljni sami s sabo in kaj nas najbolj teži, žalosti in ovira. V naši skupini smo to tudi podelili drug z drugim, kar je bilo res dragoceno. Hvaležna sem, da smo si zmogli zaupati, saj takšen pogovor odpira srca, nas povezuje in nam da vedeti, da v tiskah nismo sami.

ČRNEČE - ŽUPNIJSKI PRAZNIK SV. ANDREJA

Prva adventna nedelja je bila za našo župnijo dvojno praznična: obhajali smo nedeljo Karitas in god našega zavetnika sv. Andreja. Praznovanje smo začeli z molitveno uro, nato pa nadaljevali s slovesno mašo. Župnik Franček Kraner je spregovoril o sv. Andreju, njegovi takojšnji odločitvi za Jezusa ter o brezpogojni ljubezni – karitas –, ki se kaže v vsakem dejanju pomoči bližnjemu.

V prezbiteriju je pozornost pritegnila adventna cula, ki bo v adventu potovala od doma do doma in nas

spominjala na običaj *Marijo nosijo* ter na duhovno pripravo v svetem letu. Cerkev je bila lepo napolnjena, s kora pa je zazvenela pesem o sv. Andreju. Za adventne venčke in prijetno druženje po maši so poskrbeli srčni člani naše župnijske Karitas.

Tekst in foto: Franci Kotnik

O čiščenju svečnikov v naši župniji pred Božičem v Dravogradu

Pred letošnjim božičem se je v naši župniji znova zgodil lep, a pogosto neopažen trenutek skupnosti. Pet žena se je zbralo v učilnici, da opravijo delo, ki ga mnogi morda niti ne opazijo – čiščenje svečnikov.

Čeprav se zdi to opravilo majhno, je v resnici izjemno pomembno. Svečniki, ki nosijo plamen molitve in simbol svetlobe, zaslužijo, da so čisti in sijoči. Njihova lepota ne govori le o urejenosti cerkve, temveč tudi o spoštovanju do svetega prostora, kjer se zbiramo kot občestvo.

Delo teh žena je tiho, skrito pred očmi večine, a prav v tem se skriva njegova veličina. S svojim trudom so pokazale, da je župnija živa skupnost, kjer vsak prispevek šteje – naj bo velik ali majhen. Njihova predanost je izraz prostovoljstva, ki ne išče priznanja, temveč se rodi iz ljubezni do Boga in ljudi.

Ko bodo na božično noč sveče zasvetile v čistih svečnikih, bo njihova svetloba še bolj poudarila sporočilo praznika: da se lepota skriva v preprostosti, da se svetloba rodi iz majhnih dejanj in da je skupnost močna, kadar se ljudje povežejo v služenju.

Naj bo to poročilo tudi zahvala vsem, ki s takšnimi tihiimi

dejanji skrbijo za našo cerkev. Njihovo delo je nevidno, a njegova vrednost je neprecenljiva – saj nas spominja, da je župnija dom, ki ga skupaj gradimo in negujemo.

Župnik Igor

Jaslice 'ROMARJI UPANJA' v Dravogradu

V tišini adventnega časa, tam kjer se svetloba dotakne preprostosti, so v Dravogradu nastale jaslice *Romarjev upanja*. To niso jaslice, ki bi jih človek le pogledal – to so jaslice, v katere vstopiš. Kot v zgodbo, ki se razpira

počasi, nežno, skoraj šepetaje.

Figure, ki jih vidite, so delo članov župnijskih skupin. Vsaka figura je kot droben utrip srca, ki ga je nekdo položil vanj. V njih je mogoče začutiti roke, ki so jih oblikovale – roke, ki so se trudile, molile, se smejale, iskale. Roke, ki so želele povedati: *tudi mi smo romarji*. Prav raznolikost figur ustvarja čar: kot bi vsak izmed njih nosil svojo zgodbo, svoj korak, svoj košček upanja.

Med figurami se vije mehka mahovna potka, ki so jo pripravili starši prvoobhajancev. Zelena, živa, dišeča po gozdu in otroštvu, simbolizira pot, po

kateri stopajo najmlajši – nežno vodeni, varno spremljani, zaupno usmerjeni. Ta potka ni le dekoracija, temveč simbol poti vere, ki se začne v družini in se nadaljuje v skupnosti.

Ko se zazrete v te jaslice, začutite, da so več kot postavitev. So prostor srečanja. So povabilo, da se ustavimo. Da prisluhnemo tišini. Da se spomnimo, da smo vsi romarji – vsak s svojo potjo, vsak s svojim iskanjem, vsak s svojo svetlobo.

Naj vas *Romarji upanja* povabijo, da tudi vi postanete del te poti. Da v sebi prižgete iskrico upanja in jo ponesete naprej – tja, kjer jo kdo morda že dolgo čaka.

Biserna poroka LESIČNIK iz Dravograda – na Viču

V soboto, 25. oktobra, sta na Viču obhajala biserno obletnico zakonske zveze naša farana, Polda in Bibijana Lesičnik z Goriškega vrha. V lepo okrašeni cerkvi, obdani z družino in prijatelji, sta po šestdesetih letih znova potrdila svojo zvestobo in hvaležnost.

Uvodni nagovor je imel župan Anton Preksavec, ki jima je izročil spominsko priznanje občine. Cerkevni obred je vodil domači župnik Igor Glasenčnik, ki je poudaril lepoto zakonske zaveze in milost dolgoletnega skupnega življenja. Zakonca sta prejela tudi poseben blagoslov za prihodnja leta.

Praznovanje se je nadaljevalo pri njunem domu, kjer so se ob domačih dobrotah in iskrenih čestitkah znova potrdile toplina, spoštovanje in povezanost, ki ju Polda in žena Bibijana že desetletja prinašata v našo skupnost.

Zlata poroka zakoncev ROTOVNIK iz Sv. Petra na Kronski gori

V soboto, 27. decembra, je na Šempetru na Kronski gori, potekalo slovesno obhajanje **zlatega jubileja zakonske zveze** naših dveh dragih faranov Janka in Tončke Rotovnik. V domači cerkvi, napolnjeni z družino, prijatelji in župljani, sta zakonca po petdesetih letih skupne poti ponovno stopila pred oltar ter obnovila svojo zvestobo,

hvaležnost in ljubezen.

Prvi del obreda je vodil župan Anton Preksavec, ki jima je podelil posebno spominsko plaketo in priložnostno darilo. Cerkevni obred pa je vodil domači župnik Igor Glasenčnik, ki je v nagovoru poudaril lepoto zakonske zvestobe, preizkušenj in milosti, ki jih prinese pol stoletja skupnega življenja. Zakonca sta prejela tudi poseben blagoslov za nadaljnja leta, da bi ju spremljala mir, zdravje in Božja bližina. Po slovesnosti je sledilo prijetno druženje pri njunem domu, polno iskrenih čestitk, spominov in veselja, ki je še enkrat pokazalo, kako globoko sta zakonca vtkana v življenje naše župnije.

Naj jima Gospod še naprej naklanja obilje blagoslova na njuni skupni poti.
župnik Igor

Glasbeni nastop na Šempetru... V nedeljo, 14. decembra 2025, je v cerkvi sv. Petra na Kronski gori potekal večerni koncert, ki je v toplem soju cerkvene svetlobe združil glas, dih in kovino. Na odru so nastopili ženski vokalni kvintet Cantabile, vokalna skupina učencev Glasbene šole Slovenj Gradec pod vodstvom Vanje Mori, moški vokalni kvintet Aeternum iz Prekmurja ter trobilni septet Glasbene šole Slovenj Gradec.

Dogodek je bil dobro obiskan, obiskovalci pa so s prostovoljnimi prispevki podprli obnovo cerkve sv. Jedrt v Bukovski vasi.

Razmišljanje duhovnika ob pastoralni statistiki

Ko gledam številke, ki jih prinaša leto, se v meni prebudita dva občutka: žalost in tiha, skoraj sramežljiva, a trdna vera. Žalost, ker številke govorijo resnico, ki je ne morem olupševati. In vera, ker Bog nikoli ne dela statistike — dela srca.

Ko prebiram podatke o krstih, porokah in pogrebi, vidim sliko naših krajev, ki je hkrati resnična in boleča. V Dravogradu 15 krstov, v Šentjanžu 6, na Kronske gori 6, v Črnečah 11 ... in hkrati 34 pogrebov v Dravogradu, 15 v Šentjanžu, 7 v Črnečah. Porok je malo, v nekaterih župnijah kakšno leto skoraj nič. To je slika, ki govori sama zase: več odhajamo kot prihajamo. In to ne samo biološko — tudi duhovno.

Veliko otrok prihaja iz neurejenih razmer, veliko staršev je daleč od Cerkve, mnogi pridejo le še po zakrament, ker »tako pač mora biti«. Darežljivost je skromna, pogosto komaj dovolj za osnovno delovanje. Ljudje stojijo daleč, opazujejo od zunaj, vera jim je postala kulturni spomin, ne več živa izkušnja. Včasih se vprašam, ali sploh še znamo nagovoriti sodobnega človeka. Ali še znamo govoriti jezik srca. Ali še znamo pokazati, da evangelij ni ostanek preteklosti, ampak pot za danes.

In vendar — kljub vsemu — v meni ostaja tisti majhen plamen upanja. Ne zaradi števil, ampak zaradi ljudi. Zaradi tistih, ki še pridejo. Zaradi tistih, ki se pustijo nagovoriti. Zaradi tistih, ki se udeležijo tečaja Alfa, ki pridejo na srečanje, ki se vključijo v skupino, ki se pustijo dotakniti Božji besedi.

Vsakič ko vidim, da se nekdo po letih vrne k zakramentu, ko se kdo odloči za pripravo na krst, ko kdo prvič stopi v cerkev po dolgem

času — takrat vem, da Bog dela. Počasi, tiho, nevidno. A dela.

Morda ne bomo nikoli župnije z velikimi številkami. Morda ne bomo nikoli dosegli ravni darežljivosti, kot jo imajo druge. Morda bomo vedno malo na robu, malo pozabljeni, malo ranjeni od zgodovine.

A prav zato verjamem, da nas Bog kliče k drugačni zvestobi. Ne k uspehu, ampak k vztrajnosti. Ne k množicam, ampak k srcem. Ne k statistiki, ampak k odnosu.

Naše župnije so majhne, razpršene, pogosto utrujene. A so tudi kraji, kjer se lahko zgodi nekaj velikega — čeprav ne bo nikoli zapisano v številkah.

Ko se srečamo pri maši. Ko se pogovorimo po obredu. Ko nekdo prvič po letih pristopi k spovedi. Ko se družina odloči za krst. Ko se par pripravi na zakon. Ko nekdo v žalosti najde tolažbo v veri.

To so trenutki, ki jih statistika ne zna ujeti. To so trenutki, zaradi katerih ostajam. To so trenutki, zaradi katerih verjamem, da Bog še ni končal z nami.

In zato — kljub razočaranju, kljub utrujenosti, kljub številkam — ostajam človek upanja. Ne zaradi sebe, ampak zaradi Njega, ki je obljubil, da bo z nami do konca sveta.

Trimesečna STATISTIKA v Pastoralni zvezi župnij Dravograd leta 2025:

KRSTI: v oktobru, novembru, decembru 2025

Dravograd: Anika in Tara Ivartnik, Simon Halužan, Mia Kraker, Olivija Gnamuš;

Šempeter: Adam Repnik Mori, Matevž Plešej, Nia Skledar;

Črneče: Jaka Grilc;

Ojstrica: ni bilo krsta

Šentjanž: ni bilo krsta

Libeliče: ni bilo krsta

Srečnim staršem čestitamo

POROKE - v oktobru, novembru, decem. 2025

V oktobru, novembru in decembru ni bilo porok, razen para iz Ojstrice, ki pa se je poročil v Šentanelu (Žiga Rus in Eva Gorenšek) ter Zlata poroka na Šempetru: **Janko in Tončka Rotovnik.**

POGREBI – v oktobru, novem., decem.2025

Dravograd: Karel Iršič, Cvetka Vožič, Ivan Vrhovnik, Marija Svetina, Regina Klemenc, Doroteja Rebernik, Martina Jurič, Alojz Bač, Dušan Pavlič, Apolonija Mlačnik;

Šentjanž: Frančiška Krajnc, Ana Tretjak, Romana Navodnik, Karel Ledinek, Silvo Veršič, Janez Ruprecht;

Šempeter: ni bilo pogreba

Črneče: Ivan Vožič, Drago Čeru, Nada Pačnik;

Libeliče: ni bilo pogreba

Ojstrica: Ivana Mori, Marija Božič;

Naj v miru počivajo!

Glasiło izhaja vsake tri mesece. Celoletna naročnina znaša 25 €.

Hvala ker nas berete. Hvala za zvestobo verskemu tisku. Ostanimo povezani in hvala za vsakršen dar, ki ga namenite za verski tisk.

ZAHVALNA MOLITEV ZA PREHOJENO POT LETA

Gospod, hvala ti za pot, ki sem jo v tem letu prehodil — za trenutke moči, za lekcije, ki so me oblikovale, in za ljudi, ki so stopali ob meni.

Kar je bilo lepo, sprejmi v hvaležnost. Kar je bilo težko, ozdravi. Kar me še čaka, blagoslovi.

Daj mi mir v srcu, pogum za nove korake in modrost, da prepoznam pravo pot.

Vodi me naprej v zaupanju. Amen.